

markeder og opnår den højeste pris på de områder, som man skal. Men den direkte produktudvikling er faktisk lidt svær, og det er så det, der skal fremmes, også i den innovationslov, som vi har til behandling.

Jeg vil fremsætte et forslag til vedtagelse.

Desværre har jeg ikke fået det med herop. Jeg ved ikke, om jeg må have lov at låne det, der ligger ovre hos formanden.

Formanden:

Jo, men taletiden er slut.

Ole M. Nielsen (KRF):

O.k., så må jeg komme tilbage og fremsætte forslaget til vedtagelse.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil gerne takke fødevarerministeren for en visionær tale, hvis konkrete indhold vi vender tilbage til, når redegørelsen kommer til at foreligge. Jeg vil også gerne takke Kristeligt Folkeparti for det store engagement i udviklingen i vores landdistrikter.

Jeg er sikker på, at vi alle kan være enige om det gode i de intentioner, der ligger i forespørgslenes ordlyd, for vi ønsker vel alle en god fødevarer kvalitet, vi ønsker vel alle solide eksportindtægter til landbrugserhvervet, og vi ønsker vel alle, at der er en kraftig fastholdelse af arbejdspladser i landbruget og dets følgeerhverv – tre målsætninger, som i øvrigt er nært forbundne.

Vi har flere gange fået kontante beviser for, at rene fødevarer er en forudsætning for opretholdelse af eksporten, og eftersom erhvervet er dybt eksportafhængigt, ja, så er der tale om en kæde, hvor intet led kan undværes.

Jeg håber ikke, at forespørgslen skal ses som et udtryk for tvivl om regeringens og Socialdemokratiets engagement i de tre nævnte målsætninger. Fødevarer sikkerheden ligger os meget på sinde, og vi ønsker, at Danmark er med helt fremme i den internationale udvikling på dette område. Den danske fødevarerbranche har en lang tradition for eksport til andre lande, og den skal vi selvfølgelig fastholde og videreudvikle.

Fra Socialdemokratiets side er vi ikke i tvivl om, at fødevarer sikkerhed og kvalitet i øvrigt er et afgørende argument i markedsføringen og dermed også afgørende for en positiv udvikling i eksporten, men fødevarerindustrien har også selv et ansvar for denne udvikling.

For et par måneder siden udgav regeringen publikationen »Innovationsfinansiering« i serien »Danmark som foregangsland«. Her dokumenteres en tæt sammenhæng mellem virksomhedernes økonomiske resultater og deres innovationsevner. Den internationale konkurrence, den hastige teknologiske udvikling og globaliseringen af markederne medfører, at innovation i virksomhederne har fået en stadig stigende betydning for deres evne til at skabe vækst, beskæftigelse og velstand.

Netop vækst og beskæftigelse og velstand er de grundlæggende forudsætninger for udviklingen i og af vores velfærdssamfund. Vi er i overgangen fra industrisamfundet til vidensøkonomisamfundet, hvor den hastige teknologiske udvikling gør produkternes levetid kortere. Derfor må også fødevarerindustrien indstille sig på en stadig større innovationsindsats.

Efter min og efter Socialdemokratiets opfattelse er det faktisk alfa og omega for os alle, at vi får denne innovationsindsats styrket betydeligt. Det betyder, at det så også er nødvendigt med øgede udgifter til forskning – det erkender vi – øgede udgifter til udvikling, øgede udgifter til materielle og immaterielle investeringer i uddannelse, viden og højteknologi. Dette ansvar vedkender vi os.

Denne udvikling stiller nye krav til den finansielle sektor, også til offentlige interesser og økonomisk støtte og også til, at ministeriet, Strukturdirektoratet, selv skal tage initiativer, når der konstateres eller opstår behov for innovation, forskning eller udvikling inden for særlige områder. Behovet for at styrke innovationsindsatsen i erhvervslivet skal også ses på baggrund af, at der er tegn på, at produktivitet udviklingen i fremstillingserhvervene er lavere end i vores nabolande.

Som også ministeren har henvist til, kommer der inden for cirka en måned en fødevarerhvervspolitisk redegørelse, som indeholder flere konkrete bud på, hvordan vi skal nå de mål, vi alle er enige i, nemlig at vi skal have høj fødevarer kvalitet og -sikkerhed. Det er naturligvis ikke mindst af hensyn til forbrugerne, men det er også, fordi det samtidig er en forudsætning for, at vi kan have en stærk og forøget eksport, og dermed udgør det en ikke uvæsentlig del af beskæftigelsen inden for landbruget og dets følgeerhverv.

Jeg ser frem til en mere uddybende debat, når regeringens fødevarerhvervspolitiske redegørelse fremlægges.